

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacramentum Ordinis

Biesmann, Caspar

Coloniæ Agrippinæ, 1694

Caput IV. De Titulo sustentationis requisito.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42240

fectò nihil ita pessumdat Ecclesiam Dei, ac Ministrorum ipsius & maximè Sacerdotum imperitia, quæ una, utpote cunctorum errorum mater, in Dei Ecclesiam magna multorum scandala, ingentia detrimenta, & irreparabilem tot millium animarum cladem invexit. Attende igitur, quisquis ad Ministerium Ecclesiæ vocatus es, attende inquam Lectioni, Exhortationi & Doctrinæ.

CAPVT IV.

De Titulo sustentationis requisito.

Titulus sustentationis necessarius est volenti suscipere Ordinem sacrum sive Majorem.

Tertio loco requiritur non quidem pro minoribus, sed majoribus Ordinibus Titulus sustentationis, hoc est, ejusmodi Titulus, vi cujus ordinando competit congrua sustentatio. Non enim decet eos, ut loquitur Trid. *Sess. 21 c. 2.* qui divino Ministerio adscripti sunt, cum Ordinis dedecore

re

remendicare, aut sordidum aliquem quæstum exercere. Hujusmodi autem Titulus respectu Clerici sæcularis est, vel beneficium Ecclesiasticum, vel Patrimonium, aut pensio Ecclesiastica ad congruam sustentationem sufficiens; respectu verò Clerici regularis votum paupertatis in Religione approbata solemniter emissum, quia talem Religio alere tenetur, eique de congrua sustentatione providere. Hos autem regulares Clericos pro ratione sui instituti, amore illius, qui cum esset dives, propter nos egenus factus est, voluntariè eleëmofynam petere nõ cedit in dedecus, sed potius gloriam sacri Ordinis, cùm se faciant similes illi, cujus Ministerium in Ecclesia susceperunt. Porro nomine Regulariũ nullo modo intelliguntur Novitiũ; sed soli verè religiosi in Religione approbata solemniter professi. Excipe Religiosos Societatis Jesu, qui post emissã tria substantant-

Assignatur
Tituli re-
spectu sæ-
cularium &
Regularium.

stantialia vota Religionis ante factam professionem ex privilegio Apostolico ad omnes sacros Ordines promoveri possunt. V. Vasq. Tom 3 in 3. Part.

Extra dictos Titulos secularis non potest per omnes veni ad sacros Ordines; etsi sua industria & labore honesto lucrari possit, quantum sufficit ad congruam sustentationem.

Disp 246. C 6. & alios. Extra jam dictos Titulos juxta mentem Conc. Trid. & declarationem Cardinalium ejusdem interpretata nullus secularis promoveri potest ad sacros Ordines, quamvis sit aliàs idoneus, ut scientiã, aut industriã, vel labore honesto lucretur, quantum sufficit ad congruam sustentationem v. g. quia est musicus, magister grammaticæ, pictor, vel alterius licitæ professionis. Putat tamen Henricus. Lib. 10. Cap 19. Avila & alii insignem aliquem Theol. Doctorem, in raro aliquo casu admitti posse ad sacros Ordines sine ordinario Titulo: Eò quòd tali defutura non sit cathedra, præbenda, aut beneficium, unde honestè vivat, adeoque morali certitudine, jam tum obtineat, quod Tridentinum requi-

requirit. Cæterùm an Titulus sit sufficiens ad congruam sustentationem æstimari debet ex loci seu Diœcesis qualitate & consuetudine. Quod enim in una Diœcesi non sufficit ad alendum competenter Ecclesiæ Ministrum, id in alia ob frugum fructuùmque ubertatem aut pretii tenuitatem omnino satis est. Cui patrimonium solum non sufficit, sortiatur autem tenue, & ad congruam sustentationẽ seorsim insufficiens beneficium, ita ut ex utroque simul sumpto illi competat honesta sustentatio, ad sacros Ordines admitti potest. Nomine autem Patrimonii intelliguntur ea bona, quæ Clerico obveniunt ex hæreditate patris aut aliunde; hæc verò esse debent bona immobilia, nam mobilia usu, & lapsu temporis facile consumuntur, cætera, id est, indisputabilia & actu possessa, ut ab Episcopo perspicui possit, an sint sufficientia ad congruam sustentationem.

Sufficientia Tituli unde æstimari debeat.

Patrimonium tenentium tenui beneficio, si ex utroque habeatur congrua sustentatio, sufficit ad Titulum.

Quæ & qualia bona nomine Patrimonii intelligantur, & utrum hæc licitè ac validè alienari extinguantur, &c. possint.

susten-

sustentationem. Neque juxta
 Trid. l. c. hæc bona sine licen-
 tia Episcopi alienari, extingui,
 aut remitti ullatenus possunt,
 priusquam beneficium aut
 aliud quid acquiratur ad su-
 stentationem sufficiens; ita ut
 quæcunque alienatio facta per
 venditionem, donationem,
 permutationem, aut volunta-
 riam renuntiationem, &c. non
 solum sit illicita, sed etiam in-
 valida. Est communis DD. cum
 Pala. Tr. 27. P. 11. n. 11. contra
 Suar. De Censur. Disp. 31. Sect. 1.
 ubi negat prædictam aliena-
 tionem fore invalidam. Ve-
 rum id rectè colligitur ex par-
 ticula: nullatenus, quæ actum
 reddit nullum Gloss. in Clem. 1.
 Verb. Nullatenus, de sequestr. possess.
 videtur quidem Tridentino
 contrariari ordinatio, quæ fit
 Titulo mensæ, vel Principis,
 vel alterius viri nobilis, vi-
 cius Princeps aut alius pro-
 mittit se ordinando omnia
 necessaria ministraturum,
 usque dum ipsi de beneficio,
 aut

Titulus
 mensæ v. g.
 Principis
 aut alterius
 viri nobilis
 an sit suffi-
 ciens ad
 sacros
 Ordines.

aut aliunde de cōgrua sustēta-
 tione rite provideatur. Ratio
 est, quia Trid. expressè vult,
 ut Patrimonium actū & verè
 possideatur. Quia tamen ut
 docet Barbof. *In Trid. Sess. 21. c.*
2. de reform. Et plures alii, Pa-
 trimonii qualitas definienda
 est ex loci consuetudine & E-
 piscopi iudicio, subsistet hic
 Titulus mensæ iis in locis, in
 quibus usu receptus est; præ-
 fertim cū per huiusmodi fi-
 dei iustionem factam à Princi-
 pe aut alio viro nobili, &c.
 cesset timor mendicationis aut
 sordidi quæstus; atque ita
 satisfiat menti & dispositioni
 Concil. Trid. V. Dian. Part.

3. *Tract 10 Ref. 48* Caveant
 autem Sacerdotes, alique Ec-
 clesie Ministri, ne ob Titulum
 mensæ sibi gratiose datum cū
 notabili sui Ordinis despectu
 faciant se mancipia virorum
 nobilium, seque abjiciant, ad
 servitia sacro Ordini, quem
 susceperunt, planè indigna.
 Habendi enim sunt ab illis, in-
 ter

Propter
 mensam à
 viro nobili
 concessam
 sacerdotes
 & alii Mi-
 nistri Eco-
 clesie non
 fiant man-
 cipia homi-
 num sacus-
 larium, nec

reddant
contempti-
bile Mini-
sterium
suum. Sed
vitæ mo-
rumque
integritate
& mode-
stia omni-
bus sint ve-
nerabiles.

ter quos vivunt juxta Apost.
I. Cor. 4. ut Ministri Christi &
Dispensatores Mysteriorum
Dei, non verò à Sæcularibus
tractandi ut servi, aut famuli,
ne vilescat & vituperetur Mi-
nisterium eorum, qui primam
& nobilissimam membrorum
partem constituunt: ut loqui-
tur D. Greg. *Lib. 14. Mor. c. 16.*
Quin potius in omni conver-
satione eam vivendi & agendi
normam sectentur, ut probi-
tate vitæ, morumque mode-
stia omnium sibi amorem &
venerationem concilient. Mi-
nister Christi, vitam illius,
moresque in se exprimat ne-
cesse est, qui enim dicit se in
Christo manere, debet sicut
ille ambulavit & ipse ambula-
re. Joann. 1. c. 2. Debet nimi-
rum sicut ille loqui, tacere, vi-
vere, & agere universa. Notent
hoc obsecro ii Sacerdotes, qui
ad sæcularium convivia non
rarò adhibentur, ut cum insi-
gni sacri Ordinis despectu, fa-
cietis suis & nugis epulas ipso-
rum

rum condiant. Qui offert Episcopo Titulum Patrimonii asserens eum sufficere ad sui sustentationem, cum non sufficiat, juxta Nav. *De temp. Ord. Conf.* 33. peccat graviter, quia aperte agit contra mentem Trid. in re gravi. Nomine beneficii, quod in Titulum à Trid conceditur, intelligi debet beneficium Ecclesiasticum proprie dictum, quia non oportet recedere à proprietate verborum sine manifesta causa. Vide alibi dicenda de beneficiis. Proinde Vicaria temporalis aut Capellania ad nutum amovibilis, nec commoditas quotidie ferè sacrum legendi pro stipendio, unde haberi potest congrua sustentatio, non sufficiunt pro Titulo beneficii, quia non sunt proprie beneficia. V. Gob *Tr 8. Cas. 16. n. 634.* Porro debet hujusmodi beneficium præbere sufficientem sustentationem ad eum modum, quo de Patrimonio paulò antedictum est. Nec sufficit re electum

Offerens Episcopo titulum Patrimonii, quem scit insufficientem esse, tanquam insufficientem, peccat graviter.

Quid nomine beneficii intelligatur, & quale illud esse debeat, ut ad titulum sufficiat,

Non potest
beneficio
us validè
aut licitè
resignare
beneficiū
ad cuius
titulum
ordinatus
est, nisi ad-
sint condi-
tiones à
Trident.
requisita.

ctum aut præsentatum ad ali-
quod beneficium, sed juxta
Trid. l. c. requiritur, ut legiti-
mè & pacificè illud possideas:
nam possessio, quæ controver-
titur, vel est illegitima, à Trid.
omnino reprobatur. Non po-
terit autem beneficiatus ex
mente ejusdem Trid. resigna-
re suum beneficium, ad cuius
Titulum ordinatus est, nisi fa-
cta mentione, quod ad illius
Titulum promotus sit, & nisi
constet, quod aliunde vivere
commodè possit, alioquin fa-
cta resignatio nulla erit, ita ut
unâ deficiente ex jam dictis
conditionibus, resignatio non
modo illicita, sed & invalida
sit. Ex quibus Trid. verbis Pal.
Trid. 27. P. II. num. 10. cum a-
lius rectè infert permutationē
hujusmodi beneficii, etiamsi
fiat in æquivalens, non fore
validam, nisi Episcopo, ex cu-
jus licentia permutasti, signifi-
ces, hoc tuum beneficium in
Titulum tibi datum fuisse.
Imò docet idem contra Nav.
& Hen-

& Henric. resignationem fore nullam, si non memineris coram Episcopo, quod ad illius Titulum promotus fueris, tamen in ea resignatione, tibi reserves portionem congruæ sustentationi parem. Tridentinum enim statuit omnem alienationem aliter factam fore nullam.

CAPVT V.

De servanda gradatione inter Ordines.

Quartum, quod requiritur est gradatio, sive ordinata unius Ordinis post alium susceptio, ita ut prius inferior Ordo suscipi debeat, deinde is qui immediatè est superior, sicuti ascendere solemus à gradu inferiore ad gradum immediatè superiorem. Qui transfiliendo Ordinem inferiorem v.g. Subdiaconatum, prius susciperet superiorem, puta Diaconatum, dicitur ordinatus per saltum, communè que ascen-

Servari debet gradatio, sive ordinata unius Ordinis post alium susceptio.

Suscipiens Ordinem per saltum suspenditur ab Ordine sic suscepto; non